

[Indenrigsministeren]

ge navn og uden hensyn til den tryghed, der skal være om sagsbehandlingen, bare siger, at vi kører derudad.

Jeg vil godt allerede nu tilkendegive, at efter regeringens opfattelse er Ombudsmandens medvirken i systemet en meget vigtig garanti for en ordentlig sagsbehandling, og det er en tryghedsskabende faktor, som vi nødigt vil være foruden.

Så vil jeg godt vende mig til en af de andre ting, som man tager op i det konservative beslutningsforslag, og det er tankegangen om, at flygtninge skal sendes tilbage til det land, som de pågældende er flygtet fra, når de ikke længere har behov for beskyttelse.

Også det er en af de ting, som man beskæftiger sig med i Per Sørensen-udvalget, og derfor betragter jeg det som u hensigtsmæssigt, at vi på nuværende tidspunkt forsøger at fastlægge en politik på det område, for også her er der jo tale om, at de meget lette snuptagsløsninger ikke er den rette måde at behandle meget sårbare grupper på.

Vi har i øvrigt i øjeblikket en meget stor gruppe i Danmark, som får midlertidig beskyttelse, nemlig de bosniske flygtninge. Det har vi, fordi vi har fået en opfordring fra FN's Flygtningehøjkommissariat til at vælge præcis denne form for beskyttelse, og i løbet af ikke for lang tid laver vi en evaluering af, hvordan dette for os nye begreb så har fungeret i praksis.

Derfor er det tanken, at Indenrigsministeriet og Udenrigsministeriet sammen skal give en redegørelse i løbet af foråret med henblik på at få tegnet et billede af, hvordan udsigterne til fred er. Efter de foreløbige erfaringer, man har med den midlertidige beskyttelse, synes jeg, det er vigtigt, at vi tager den debat allerede her til foråret, for de første midlertidige opholdstilladelser udløber i december 1994, dvs. at vi tager denne debat godt og vel et halvt år, før de første opholdstilladelser udløber, men eftersom det også her er nødvendigt med en meget nuanceret politisk afvejning, også af hensyn til de pågældende, skal vi give os god tid til at foretage vores foreløbige overvejelser, inden vi lægger os endeligt fast på, hvad det skal føre til.

Forslaget i øvrigt vil jeg godt karakterisere som malet med den meget brede pensel. Der er også berørt en lang række andre temaer fra det

udlændingepolitiske område; f.eks. tager man den gamle travet om afskaffelse af retten til familiesammenføringer frem, og også her kan det vel nok betragtes som et greb i posen med de sædvanlige fraser. Det er i hvert fald helt afgørende for regeringen nok en gang at slå fast, at vi ikke begiver os ind i nogen form for lovgivning eller tager nogen nye initiativer, hvor man sætter sig ud over respekten for de internationale forpligtelser, som Danmark nu engang har påtaget sig.

I den forbindelse vil jeg godt pege på, at vi inden for familiesammenføringsområdet står i den situation, at man i EU-landene ved en resolution af 1. juni 1993 har vedtaget nogle fælles principper for medlemslandenes familiesammenførselsregler, og det er ikke bare noget, der vedrører flytninger eller familiesammenføringer inden for EU-landene; det drejer sig også om den behandling, som EU-landene skal give tredjelands. Det er vigtigt, at vi fastholder princippet om, at vores grundlag er familiens enhed, og det gælder i øvrigt også, når det drejer sig om menneskerettighedskonventioner og den slags.

Endelig vil jeg godt pege på, at vi i sommeren 1992 indførte nogle effektive nye forsørgelsesregler. Der vil i løbet af en uges tid blive udsendt en præciserende bekendtgørelse, der skal være en garanti for, at der bliver en ensartet administration af det i de enkelte kommuner, hvorfra indstillingerne om forsørgelseskravet jo kommer; det vil også være en opfyldelse af et løfte, der blev afgivet i Byudvalgets rapport pr. 1. oktober 1993.

Endelig hører det, når vi skal diskutere familiesammenførselsreglerne, også med i billedet, at der netop på grund af forsørgelseskravet er sket et meget væsentligt fald i antallet af familiesammenføringer for ægtefæller, og at vi nu kan se, at de regler, der er blevet vedtaget af et bredt flertal i Folketinget, er begyndt at virke, men regeringen har ikke nogen intentioner om yderligere at stramme familiesammenførselsreglerne.

Alt i alt burde det af de eksempler, jeg har nævnt fra forslaget, nu fremgå, at regeringen ikke kan støtte det konservative forslag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, der er to spørgsmål, der er meget vigtige at få afklaret straks ved debattens start.